

~~P 713~~ / E

71 Р₁₉ Српскогъ И. 1
СТРМОГЛАВИ
ПРЕВРАТЪ СРБІЕ

или

Описаніе созаклетія Вучићеваца и Турака
противъ

Княза Михаила и нѣговогъ правленія.

отпѣвао

Сараевскомъ Пѣвцу
на нѣговъ васкрсѣ устава
Печатани у Бѣограду 1842.

Иванъ Соколовићъ
у Каблару

У НОВОМЪ-САДУ,

Писмены Катаѣне Јанковића Вдове. 1843.

13

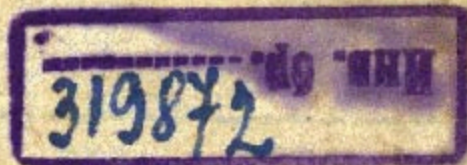
Забадава, безсовѣстни тирани, гоните вы невинне Србе, и приврженике законности. Да ваша собствена преступленія оправдате; забадава гоните вы ныи съ лажнымъ сведоцьма и лажнымъ заклетвама, забадава съ подмиѣнимъ судовима, съ ужаснымъ тавницама, и свима грознымъ мукама, неможете вы невиность погазити. Она се дрзновенно подемѣва вашимъ лукавству; Она се смѣши кадь горке сузе болѣзни свое лие а вы у среды побѣда ваши згрожавате се; Она радостно у своіой апсани живи, а вы отъ страха и ужаса при раскошнымъ столовима вашимъ дркѣте. Вуцьте вы невинне србе и собраѣу вашу па крвно губилиште; смръть є ныина побѣда, а побѣда ныина ваше є осужденіе и вѣчно проклетство. Вы велите: Гдіе тай судія: кои ќе насъ судити?. Внутренњи гласъ одзива се: Наваляйте свѣтъ не ваше грѣхове и преступленія, они ќе и пакъ садъ или поздне на свѣтлость сунца доѣи!—

Поета.

Боже мой, положи я яко коло,
Яко трость предъ лицемъ вѣтра,
Яко огонь поपालяй дубравы
Яко пламень пожигай горы:
Да постыдятся и смятутся въ вѣкъ вѣка
И посрамятся и погибнуть.

Псалмоѣваць.

Чуешъ Роде видители Срби,
Како с' уп'о Сараевски Швацъ,
Изъ свегъ грла та изъ петни жила,
Да прослави Мухамеда Светца,
И нѣгове крвожедне турке;
Коловође л' бунтовнички чета?
А помрачи славу Обренову,
И заслуге крвљу добивене,
Свеколнко племе утамани,
Съ лица землѣ, да му нема трага.
Изломіо гусле яворове,
И гудало виткога дріјена,
Прамъ Сестримке на ватру баціо,
На трезубацъ гује понатезо,
То да нѣму мѣсто гусал' служи.
Сишо съ пута правде и истине,
И забасо у пеѣине мрачне,
Гдино глупость и Варварство влада,
Гдино мрзость злоба и osveta,
Стубъ паклени подупиру крѣпко.
Сакупио сва страшила пакла,
И куряке изъ пеѣина мрачни,
Да му ови пѣсму удешаю,
А да гује ране позлеђую,

Које пѣваць трезубцемъ задаје,
 Распѣво се коликъ игда мого,
 Посуктао пару облачиномъ,
 Да помрачи свѣтлость яркогъ Сунца,
 Ал се сунце помрачити не да,
 Тутилама и грозама пакла,
 Па потвара дѣла иечувена,
 На младога Княза Михаила,
 И нѣговогъ бабайку Милоша,
 Своимъ 'дѣломъ своя дѣла хули, 1.)
 Ружећ' Княза самогъ себе ружи.
 Пѣваць пѣва люте гује звижде,
 Мрки вуци у Чете се купе,
 Съ Лисицама трагове замећу,
 Да распуде стадо богодаио,
 И Србию суновратъ преврну.
 У прочелъ свое пѣсме ставля,
 Тамилъ пашу душманина Србска,
 Чивутина и потурченика,
 До Тамила Шекибъ Ефендію,
 До Шекиба Аврама њехаю,
 До Аврама шкилявогъ Вучића,
 За Вучићемъ кусога Пауна,
 За Пауномъ пакостнога Тенку,
 А за Тенкомъ луду Старчеканю,
 Старчеканю Гарашъ Милутина;
 Јоптъ ко томе и Улака Павла,
 А до Павла люту пїяницу,
 Пїяницу Книћанинъ Стевана,

1.) Историю, Сербіянку и Троестарство.

За Стеваномъ лудоглава Срећка,
 Изъ Трнаве поповога сына
 Шваюћи далъ напосинъ,
 Одъ Џебане Марковићъ Илію,
 Невърника и подлѣца гадна,
 Одъ топова Мильковићъ Стевана,
 Издаицу и приснога Юду,
 Одъ Солдата Влакчанинъ Илію,
 Новаковићъ Зулумђара люта,
 Хрсузина и лупежа јвна,
 Што је свашта нахарао доста
 Изъ народнѣ Хасне и Џебане.
 За Иліомъ Милованъ Стевана,
 За Стеваномъ Параћинца Јову,
 За Јованомъ лудога Богдана,
 За Богданомъ брадатого Саву,
 Честногъ оца ко брајине гаће.
 До овије Гавриловићъ Ешу,
 Помоћника изъ Рудничке Наје,
 И Ресавца старогъ издаицу,
 Познатого вазда бунтовника,
 Зулумђара, и најхуђегъ Срба;
 За овијемъ проче бунтовнике,
 Людождере и несите Вуке,
 Све айдуке и изроде Србства,
 Издаице и убице рода,
 Не било имъ ни трага ни гласа !!!
 Па кадъ ии је тако начичкао,
 Икарска имъ приденуо крила 2.)

2.) Одъ воска.

Те њи диже на в' сину Сунца,
 Њима с' кланя одъ њи абдесъ прима
 Њи назива Устав'бранительма,
 А невиди да се олимпъ тресе,
 И да с' крила лажнимъ полубоз'ма,
 Нагло топе одъ жестине сунца,
 Па да њ' Бози скупа са олимпомъ,
 Схурвати се са высине доле,
 „Приповѣда како ј' посло Царе,
 „Вѣрну слугу Шекибъ Ефендию,
 „У Србию да утѣши Србе,
 „Уклони јой Боя Зулумѣара
 „Утврди јой царскога устава.
 „Иди рече тамо у Србию,
 „Нек' избере али паметниѣ,
 „Садъ Србија болѣгъ себи Кнеза,
 „Да одъ њѣга по селе непреза,
 „Ја јой Царе сваку желимъ Срећу,
 „Како ј' Шекибъ у Србию дошо,
 „Царске Србе преда се зовнуо,
 „Царски њима како ј' дозволио,
 „Да призову сву Србию къ њѣму,
 „Да имъ свима Царску волю яви.
 „Аврамъ оде свудъ расписатъ кнѣиге,
 „Оде Вучићъ припасатъ оружѣ, 3.)
 „Некъ је готовъ злу му нетребало,
 „И оседлат' коня одъ мейдана,
 „Али немож' самъ за себе никудъ,

3.) Противъ свогъ законногъ Княза и њѣгова пра-
 вленія као коловође и поглавице бунта.

„Већ онъ зове и осталу браћу,
 „Хайдмо браћо свакъ на своју страну,
 „Дижте браћо браћу Србадию,
 „На оружје што кой више може? —
 „Да прогнамо Княза Михаила“
 Нуто момка и нуто памети,
 Откри тайну те изштети лудо,
 И обрука коловође бунта,
 Да се прича како ј' Гусанъ Србски, 4.)
 Съ Турскимъ Лисомъ Трактатъ подписао,
 Текъ што заче са Авале вила,
 Да упита Сарајевска пѣвца,
 „Зашто пѣвче заборавляшъ себе,
 „Зашто л' спѣвашъ хвале и Юнаштва,
 „Айдуцима и Тигрима лютимъ,
 „Недостойнимъ да по земљи ходе,
 „А камо ли да имъ с' пѣсме вию,
 „Болѣ б' было да си умукнуо,
 „Негъ што си се сада распѣвао,
 „У средъ зиме кадъ ти не време
 „Знашъ како си с' нѣгда надпѣвао,
 „Съ друштвом твоимъ хвалећи Милоша,
 „И виюћи вѣнце безсмртія,
 „Три Милине Србске призивао,
 „Да пахаю да ти Милошъ спава.
 „Ну ми кажи Сарајевски пѣвче,
 „Гди је Уставъ тай закопанъ быо,
 „Кадъ га ти садъ васкрешавашъ пѣсмомъ,
 „Тко ли га је закопао быо,

4.) Лажни Уставобранители.

„Тко л' народню погазіо правду. ?
 „Није л' млади Княже Михаило,
 „Уставъ чув'о ко светиню саму,
 „Наблюдаво правду и истину,
 „И творіо евомъ народу добра,
 „Са законнымъ Правителствомъ Србскимъ.“
 Ал' се продре Вучићъ проклетниче,
 „Я бычъ Србства, Я буздованъ Светца, 5.)
 „Никомъ доле вы печурке буйне,
 „Мен' слушайте мени с' повинуйте,
 „Кудъ я окомъ онамо вы скокомъ;
 „Ты Авраме остани у Граду,
 „Съ другомъ нашимъ Симићемъ Алексомъ,
 „Иди Тенка Пожаревцу равну,
 „Тамо ћете Вукићевићъ Тано,
 „Дочекати съ Борђевићъ Міяйломъ,
 „Ти Пауне Јанковићу поћи,
 „Къ Смедереву Граду на Дунаву,
 „Ранковићъ те давно већъ изгледа,
 „Съ Казначејемъ Кузмановићъ Тасомъ,
 „У Валъво Ненадовићъ Прото;
 „Айдуцыма и дружини нашої,
 „А у Шабацъ Тодоровићъ Лазо,
 „Мали Буко съ Лазаревићъ Лукомъ,
 „Готови су са Илинимъ Букомъ,
 „Подигнути Србе на оружъ.
 „Држ' се добро Вельковићу Јово,
 „У Крушевцу са Цукићемъ Перомъ,
 „Бѣлопольче, Глишо са Милинкомъ,

5.) Мухамеда.

„Въ Рудничко побунте Окружје,
 „И Княжевце одма повежите.
 „А ти вѣрни Трифуновићъ Мильцо,
 „Са распопомъ Борѣемъ и са Нешомъ,
 „Сву Ужичку дижете на оружје,
 „Мићића ми жива доведите,
 „Или жива или съ мртва Главу. б.)
 „Ой Владико Максимовићъ Нићо,
 „Съ Протомъ Янкомъ*) и Молеровићемъ.
 „Та съ Миліомъ Бугариномъ лютимъ,
 „Обколите са четама Чачакъ,
 „Уватите Господаръ Јована,
 „И нѣгову свиту и дружину,
 „Да намъ не бы измако у Народъ,
 „Ерѣ су нѣму привржени Срби,
 „Кудъ'гођъ дође све ће за нѣмъ поћи,
 „Па; ће нама доћи свима Главе.
 „Началниче Миленковићъ Мито,
 „Ти са Тасомъ цыганскимъ Писаромъ,
 „Ягодинско бунте окружје,
 „Па дођите съ Войскомъ Крагуевцу,
 „Тамо ћу я све Васъ причекати.
 „Ой Судіо Ненадовићъ Ђшо,
 „И ти Петре цыганине присный,
 „Вѣрна Слуго бунтовниче првый! !

б.) Исто тако и Яковића найзнатниегъ Юнака.

*) Кадъ је Симићъ Рашковићъ Кнеза Рабрица братъ цыгане, кои су му два Хата украли, кодъ Явора стпго, и изсѣко, заостапе младо цыганче, кое око сеиза одрасте, и у Драгачеву се ожени, и роди реченогъ Проту Янка.

„Купећ' арачъ' купећ' вересию,
 „По Србији Србе си буніо,
 „И на мою привлачію страну,
 „Ако да Богъ и срећа айдучка,
 „Учинићу тебе казначејемъ,
 „Узаптите само Крагуевацъ
 „Да с' докопамъ топов' и цебане.
 „Ты Ресавче стари бунтовниче,
 „Дужи брзо сву Ресаву твою
 „Свеколико Ћупрійско Окружъ
 „Проспи сребро проспи и дукате,
 „Све ће теби попунити хасна.
 „Брзо дакле свакъ из своју страну,
 „Бунте Србе и варайте Народъ,
 „Да је млади Княже Міяило,
 „Зло удрученъ одъ свои Министра, (7.)
 „Па да васъ је Княже зато посло,
 „Да се диже Народъ на оружъ,
 „И у помоћъ брзо къ нѣму дође,
 „Да протера те Министре свое,
 „И да с' пита ко порезу диже,
 „Са Талиромъ све съ Главе на Главу,
 „Ко ли поби тай порезски новацъ,
 „Съ добримъ грошемъ по свакомъ дукату
 „Тко л' укиде жировнице сел'ма,
 „Тко л' поболша станъ Свештеника,
 „И даде имъ тако красно Право,
 „Да Обштине нѣима куће граде,
 „Јоштъ ко томе и осамъ Ютара,

„Землѣ свака Парохія даде,
 Свомъ Пароху са наплатомъ већомъ
 „За Молбанѣ и за Укопину.?
 „Пародъ ће вамъ све то вѣровати,
 „Да ј' истина што вы говорите,
 „И радо ће свудъ за вама поћи,
 „Само и то јоштъ му придодайте,
 „Да к' пореза Талирѣ манѣа быти,
 „Жировнице обштинам' припасти,
 „Порезски се новацъ подигнути,
 „Съ еднимъ грошемъ по свакомъ дукату,
 „Парохіе остати по Старомъ,
 „Па је онда са свимъ добивено,
 „Само брзо свак' на своју страну,
 „Да не дозна Княже Михаило,
 „Те б' намъ мого како главе доћи,
 „Дижте Србе скоро на оружѣ,
 „Пакъ хайдете Бѣограду Граду,
 „Причекайте докъ вамъ и я дођемъ,
 „А я одо у Грузу айдучку,
 „Попећу се на Метино брдо,
 „Заурлаћу колик' игда могу,
 „Сакупићу издаице люте;
 „Вукашине Вуке и Вучиће,
 „Они ће ми Крагујевацъ дати,
 „Све топове и цебану цѣлу,
 „Јоштъ ко тсме одменут' Солдате,
 „Па је онда Княже посве пропо,
 „Ако л' Княже съ войскомъ на ме поође?
 „То я имамъ и тамъ издаице,
 „Међ' Княжевомъ войскомъ и Ордіомъ,

„Кой ће Народъ одметат' одъ Княза,
 „И на мою обраћати страну,
 „Првѣй ми је Стояновићъ Тоса,
 „А другій је Милутине Бра,
 „Трећи јесте Мајоръ Вучковићу,
 „Съ нѣколико Гарде Официра,
 „У Коима Княже вѣру држи.
 „Пакъ кадъ дође Княже Міяило,
 „Са народњомъ Войскомъ безъ Топова,
 „Поздравит' њу Нѣга изъ Топова,
 „Съ ђулетама и картача Ватромъ,
 „То нека му буду прошенія;
 „А по жельи Шекибъ Ефендіе,
 „Кои насъ је нато упутіо,
 „Кои намъ је помоћъ обећао,
 „На све стране напустит' Низаме (8)
 „Напустити Турке Арнауте;
 „На Србию јадно Отчество,
 „Да побію све Княжевце присне,
 „А оплѣне што се више може,
 „А ко бы насъ срећа прескочила,
 „И Княжева насъ надбила войска.
 „Ако л' Княже по несрећи своіой,
 „Несѣти се злой намѣри нашої,
 „Негъ остане у Престолиомъ Граду,
 „А вы браћо кадъ я съ войскомъ дођемъ,
 „Подъ Бѣоградъ выше Раковице;
 „Извршите што смо доконали,
 „Са Тамиломъ Пашомъ Бѣоградскимъ,

8.) Турско регуларно воиство.

„И у дому Карађорђа иста,
 „Многе ноћи у мраку с' скупљали,
 „И чекали удесне прилике. —
 „Исто вече обкол'те Бѣоградъ,
 „Съ Низамима и съ нашимъ четама,
 „Обколите и Театеръ сами,
 „Посѣците Кнѣза Михаила,
 „И сву прочу Кнѣжеву Господу,
 „Па зађите после по вароши,
 „Гди годъ кога Кнѣжевца нађете,
 „До кучета и мачета њина,
 „Издѣците да имъ трага нема,
 „Нитъ вѣстника да изнесе гласа.
 „Па да с' памти и да с' приповѣда,
 „Докъ је Србства и докъ је свијета,
 „Црна ноћца Вратолеме свеца
 „Ол' ужасни суновратъ Србје,
 „И айдучка влада и управа;
 „Неиспадне л' исти планъ за рукомъ,
 „Ј љу доћи съ четомъ у Бѣоградъ,
 „Станъ поставит' на пољу Врачару,
 „Распудићу све Кнѣжево Стадо
 „Кано Курякъ кадъ међ овце дође,
 „Ушкопићу Михаила Кнѣза,
 „Послаћу га у Стамболъ Везиру,
 „Тамъ да чува буле и кадуне,
 „У харему и сараю турскомъ,
 „Ол' ушкопит' оли га убити,
 „Па избрати Карађорђа Кнѣза,
 „Четобаше новцемъ подкупити,

„А преварит' Народъ и Кметове,
 „Когъ преваритъ кога натерати,
 „Да подпише изборъ Караѳорѳа,
 „Поарчићу сву народню хасну,
 „Да извадимъ бератъ Караѳорѳу,
 „У Стамболу Граду великоме,
 „А одъ Цара и девлета турска
 „Па да стане Княземъ одъ Србіе.
 „Пословаћу што је мени драго,
 „Нитъ ћу пазит' правду нит' Устава,
 „Брезъ кривице и брезъ свакогъ суда,
 „Протераћу многе Чиновнике,
 „Протопопе па и Свештенике,
 „И самога Шабачкогъ Владику,
 „Јоштъ ко томе и многе трговце,
 „Писарию и све Совѣтнике,
 „Когъ у Босну кога у Бугарску,
 „Когъ у Турску когъ ли у Нѣмачку,
 „Когъ протерат' когъ ли оковати,
 „Когъ ли бити когъ ли отровати,
 „А многогъ ће изѣст' помрчина,
 „Нит' ће имъ се знати кадъ годъ трага,
 „Нити трага нит' тавнога гроба.“
 Кадъ је совѣтъ Вучићъ совѣштао,
 И бесѣду заключіо свою,
 Тад' настави Авраме ѣехая,
 „Мудро зборишъ Вучићъ Перишићу
 „Мудро зборишъ јоштъ мудріе творишъ, —
 „Нема твое главе и памети,
 „И таквога срца поштенога,

„Ни међ' Друзма ни међ' Хотентотма
 „А камо ли у Европи Турской
 „Међ' Турцыма и међъ Арнаутма,
 „Само немой ухитрити побро,
 „Докъ се друштво неискупи наше,
 „Скоро ће намъ Митрополитъ Петаръ,
 „Съ пута свога изъ нѣмачке доћи,
 „А безъ нѣга неможемо ништа,
 „Онъ је Душа и покретно коло,
 „Наше цѣли нашегъ намѣреня,
 „Онъ ће къ нама обраћат' Свештенство
 „Словомъ своимъ поощрават' Народъ,
 „Противъ младогъ Княза Михаила.
 „Ако врази у помоћи буду,
 „Четобаше остану намъ вѣрне,
 „Те прогнамо Княза Михаила,
 „Ол' прогнамо ол' Га убіемо,
 „И нѣгову преотмемо владу-
 „Знаш' ли побро шта смо обећали,
 „И каквисмо завѣтъ учинили,
 „Кадъ смо были у Стамболу Граду
 „Нашемъ Цару и Девлету Турскомъ,
 „Валя нама испунити побро,
 „Валя Туркомъ предати Топове,
 „И цѣбану свуколику Србску,
 „Шестъ нахія и све Бумрукане,
 „Јошт' котоме давати десетакъ,
 „И ранити сву цареву войску,
 „Што но сѣди по градови србски,
 „Срѣ намъ зато садъ помажу Турцы,

„И безъ нѣи ꙗбы мы пропали давно,
 „Нит' намъ хасни уздати с' у Руссе,
 „Србо смо ји увредили грдно.“
 Кадъ то чуше Коловође бунта,
 Брзо лете свакъ на свою страну,
 Сташе купит' бунтовничке чете,
 Па ѿ воде на Метино брдо
 Да убию Княза Михаила.
 Кадъ је Княже Крагујевцу дошо,
 Са народньомъ войскомъ безъ топова,
 И послао Андреевићъ Арсу,
 Да упита шта ти хоће люди,
 Нека кажу све тегобе своје.
 Текъ што Арса говорити поче,
 Ал' досети с' Вучићъ бунтовниче,
 Да ће Народъ прећи своме Князу,
 Па опали ватру изъ топова,
 На Княжеву войску и ордю,
 Сѣва ватра свуд лете кумбаре,
 Разлежу се Горе и Дубраве,
 Тутњи земля Небо с' задимило,
 Отъ топова и пушака силни,
 Братъ невиди свогъ! рођеногъ брата,
 Отацъ Сына, и Сынъ Отца свога,
 Нит' пріятель врстна пріятеля,
 Природе се затупила чувства,
 Жарка любовь охладнила посве,
 У ранама огрезли юнацы.
 Ту погибе Андреевићъ Арса,
 Одъ Богдана да га Богъ убіе,

Поздрави га кано Юда Христа,
 И на вѣри уби изъ пиштоля,
 Па му русу јошгъ осѣче Главу.
 Регуларна навалила войска,
 Са младима србскимъ Офицѣрма,
 Коино су Князу вѣрни были,
 Да опале плотонъ изъ пушака,
 И ударе јуришъ на топове,
 Ал' недаде люта издаица,
 Издаица командиръ Вучковићъ,
 Издалога здравлѣ и веселѣ,
 Пожеліо у болести санка,
 Нити имо среће ни напредка.
 Звижде ђуладъ князу око главе;
 Картачъ пада свуда око нѣга,
 Но је Княже чврето заключіо,
 Ол' умрети оли побѣдити,
 А недати врагу своя леђа.
 Али вожди поплашише Народъ,
 Грдно виче Стояновићъ Тоса,
 А јоштъ грђе Милутиие Бра, (9.)
 Бѣжте Срби немојте пуцати,
 Нит' бити се сада са Вучићемъ.
 Распрште се сва княжева войска,
 Кодъ Жабара села питомога,
 Нит' се знаде кудъ кои побѣже,
 Самъ остаде Княже Михаило,
 Съ нѣколико вѣрнијехъ катана,

9.) Свакомъ одъ ова два Совѣтника, дао э Князь
 Михаило по десетъ хиљада войске подъ комаиду,
 и они су га први у битки кодъ села Жабара из-
 неверили.

Бризну плакат одъ жалости тешке ;
 Што га грдно изневѣри Народъ ,
 Пакъ ободѣ коня узъ планину ,
 Да избави свой млађани животъ ,
 Подъ заштитомъ Аустрискога Двора .
 Текъ што Княже свой избави животъ ,
 Ђамилъ Паша понамешта страже ,
 Уздужъ Саве и Дунава рѣке ,
 И узапти скеле и кајике ,
 Да повата чиновнике Србске . 10)
 У томъ Вучићъ подъ Бѣоградъ стиже ,
 Съ айдуцыма и четама своимъ ,
 Станъ постави на полю Врачару ,
 Поздрави га Паша изъ Топова ,
 Са бедема Бѣоградъ Града ,
 Чадоре му свудъ разапѣ турске ,
 Па га зове къ себи на договоръ ,
 Са осталимъ коловођамъ бунта ,
 Да имъ каже шта чинити треба ,
 Како л' изборъ предузети Кнеза .
 Ту крвници вѣре и закона ,
 Съ издаицамъ отечества свога ,
 Одъ турака и одъ зликоваца ,
 Поставише привремену владу ,
 Да управля са Србиомъ ядномъ ,
 Пакъ се онда побратише свойски ,
 Са Ђамиломъ Бѣоградскимъ Пашомъ ,
 И Шекибомъ Ефендиомъ Турскимъ ,
 Вучићевци Вука наслѣдници ,

10) Да ин појасе и побію, како што су тако и учинили.

И одоше на Врачара полъ,
 Да изберу са четама тамо,
 Новогъ Кнеза себи и својима,
 У персони Александра Черногъ,
 Па да дѣле съ нѣмъ заједно владу,
 А на ползу Турства и Ислама.
 Почемъ изборъ учинили бѣше,
 Четобаше подкупише новцемъ,
 Преварише Кметове и Народъ,
 Кътоме многе іоште натераше,
 Да подпишу беззаконни изборъ, 11.)
 Разграбише сву народню хазну,
 Подѣлише крвницима вѣре,
 Докъ добише берать своме Кнезу,
 Подѣлише за награду подлу,
 Издаицамъ Отчества свога.
 Грѣи зала Вучиѣ починію,
 Нежел' што је' наменуо быо,
 Кадъ је пошо да узбуни Народъ,
 Грдни Айдукъ достануо ранна.

11.) Кадъ је Вучиѣ съ Четобашама Александра Черногъ за Кнеза избрао, онда е Актъ сочинѣнъ тогъ избора, и чисто преписанъ, а народу ніе казано шта тамо написано стои, него су Четобаше Кметове и Народъ питале редомъ свакогъ на особъ, волешъ ли да је данакъ 5 талира, сваки је, реко да воле 5 него 6 талира данакъ да буде, а ти кадъ волешъ, подпиши твое име овде или метни крѣтъ твой по край имена, и тако је лажни Актъ избора подписанъ и у Цариградъ одправлѣнъ.

А јоштъ грѣи мука и неволѣ,
 Нит' онъ пази правду нит' устава,
 Брезъ кривице и брезъ свакогъ суда,
 Одронява Чиновнике бојемъ,
 Свештенике и Кметове селске,
 Тужне Србе яднел' Богословце?
 Окива њи у синцире люте,
 Па ји баца на дно у Тавнице,
 Да не виде сунца ни мѣсеца,
 Нит' да знаду кадъ је бѣли данакъ,
 Кадъ ли данакъ кадъ ли тавна ноѣца,
 Све тавнице препунио србске,
 И апсане по Градови турске,
 Са Србима одъ разнога станя,
 Нема тамо више празна мѣста;
 За невольне и несрећне Србе.
 Стрмоглавъ ји у рупчаге баца,
 Пуне гада и погани сваке,
 Там' да вду там' да нужду врше,
 А подъ ведримъ небомъ безъ покрова,
 Изложени времену и стужи.
 Па ји меће све на горке муке,
 Да му кажу што невидли нигда,
 Нит' видели нити кадгодъ чули,
 Противъ младогъ Михаила Княза,
 И законногъ правленія Србскогъ.
 А кадъ чврсте већь одрони бојемъ,
 И најгрознимъ умори мукама,
 Ол' отровомъ у тавници спреми,
 Тадъ у глуво тавне ноѣи доба,

Кадъ Бауцы являю се смртнимъ,
 И кадъ пѣтли пѣвати престану;
 Онда браћо убіене Србе,
 Убіене оли отроване,
 Турцы носе на воловски коли,
 И бацаю ко звѣрадъ у рупе,
 Безъ огласа звона и опѣла,
 Безъ спровода Свештеника наши,
 Та безъ Майке и безъ вѣрне любе,
 Безъ дѣчице и безъ родителя,
 Ахъ! безъ вѣрни пріятеля своји;
 Такъ погибе Андреевићъ Арсо,
 Такъ Миленко Радойковићъ свисну,
 Такъ нестале Папазоглу Борђа,
 Мацаревићъ Димитрија съ њиме,
 Са многима србскимъ Соколовма.
 Ну ми кажъте браћо моя драга,
 Гди е Мићићъ гди л' је Туцаковићъ,
 Дал' су живи да ли давно мртви,
 Па садъ труну у Небойши Кули,
 Тамъ гди гује легу с' са жабама?
 Ой гди вамъ је вашъ Отацъ и Майка,
 Та гди вамъ је Княже Михаило,
 Ваше рано огрејно Сунце,
 Ваша рана и одъ зла одбрана,
 Заръ је у васъ тако тврда вѣра?
 Гди је сада Владика Максиме,
 Та гди вамъ је Павловићу Прота,
 Гди ли вамъ је Михаиловићъ Стевче,
 Заточени кое куда чаме,

Са многима Витезовца Србскимъ.
 Та гди су вамъ Совѣтницы вртны,
 Чиновницы па и Свештеницы,
 Гди ли су |вамъ Протопопе ваше,
 Писарія и Трговцы знатни,
 Гди л' Кметови гди ли Капетани.?
 Све протера Вучићъ Айлучина,
 Когъ у Босну кога у Бугарску,
 Когъ у Турску многе у Нѣмачку,
 Одъ немила бію с' до недрага,
 Тражећ' себи крова и покрова.
 То л' су вѣнцы за заслуге рѣдке,
 То л' награда Сынма Отчества,
 За подвиге и за грдне ранне,
 У биткама свуда добивене,
 За|обрану домовине драге.?
 Ты што чувашъ постойбину нашу,
 Што но лебдишъ са Геніомъ Србскимъ,
 Надъ Србіомъ тужномъ нашомъ Майкомъ,
 Одъ старина Авалкиньо Вило,
 Найвѣрнія посестримо моя!!!
 Ну ми кажи заклинѣмте Богомъ
 Ёси л' была на полю Врачару,
 Ёси л' видла грозно позориште,
 Ёси л' видла како бѣсни звѣри,
 Тужне Србе даве и прождиру?
 „Ти ме питашъ побратиме Иво,
 „А я мислимъ сама да ти кажемъ,
 „Да одолѣмъ своје срцу малко,
 „Кое оће у мен' да препукне

„Одъ жалости и велике туге,
 „Облазећи постојбину нашу,
 „Приспѣла самъ на полѣ врачари,
 „И видила у народу србскомъ,
 „Ахъ! ужасно позориште грозно,
 „Што невидла одъ како је свѣта.
 „Сви деспоти негдашнѣга Рима,
 „Юліевцы силни Маріевцы
 „Та Помпейцы и Антоніевцы
 „Кои су се грабили о владу,
 „Да са цѣлимъ управляю свѣтомъ;
 „Тако с' исто обштимъ беззаконствомъ,
 „Цѣлъ стизали свога намѣреня,
 „Подкуплююћ' Кметове и Народъ,
 „Али нису тол'ко грозни были,
 „Кано лажни устав'бранители.
 „Ни Атила ни Тамерланъ горди,
 „Нитъ Сулейманъ бѣсни паша турски,
 „Нису Србма починили яда,
 „Колико су Вучићевцы сада,
 „Зликовчине и изроди Србства.
 „Сви тирани и сва чудовишта,
 „Тиберио изъ капреје грозный,
 „Са Сеяномъ и са Калигуломъ,
 „Што послѣдњи свомъ Народу цѣломъ,
 „Цыгли само еданъ вратъ желяше;
 „Оли Неро који са Локустомъ,
 „Затворо се и отровно пиће
 „Куво своимъ подданикомъ бѣднимъ,
 „Домиціанъ познати убица

„На скотовма упражняво себе,
 „Да бы мого најболѣ грађане,
 „Давит' своје вѣшто л' убіяти?
 „Та ово су Вучићева браћа, !
 „Но је Вучићъ и одъ ови грѣи,
 „Са пакленимъ четобашамъ својимъ.
 „Перо ніе описати кадро,
 „Нити уста изказати речма,
 „Страшна дѣла грозна позоришта,
 „Коя траю сада безъ престанка,
 „По Србиі нашої Домовини.
 „Садъ у обштой погибели траже,
 „Славу свою Уставовцы лажни,
 „Ускипили осветомъ и гнѣвомъ,
 „Кивну свою разязили челюсть,
 „Све жертвую Истукану своме;
 „Братъ убія свогъ рођеногъ брата,
 „Отаць Сына, а Сынъ Оца свога,
 „И пріятель врстна пріятеля,
 „У окове и синцире баца,
 „Крвь невинни проливасе свуда.
 „Дружевна се раскинула свеза,
 „Трговина посве цыпомъ стала,
 „Нема среће нит' обштега добра,
 „Другъ са другомъ састати се несме, 12.)
 „Ни на путу камоли у кући.
 „Од како је Княже Михаило,
 „Бѣгствомъ спасо свой млађани животъ,

12.) Нити Сродникъ Сроднику, а ни жена жени у
комшилуку отићи не смѣ.

„Нестало је у Србији правде,
 „Нема правде нема оправданя,
 „Анархія свудъ ужасно бѣсни,
 „Лютѣ оковъ садъ невинность носи,
 „Добродѣтель са истиномъ страда,
 „Беззаконность гордо главу диже,
 „Србска майка огрезла у сузамъ 13.)
 „Тужно плаче чека Спасителя.
 „Изъ тавница стень чуе се горки,
 „Бѣже Срби крѣю с' по гудурамъ,
 „По пеѣинамъ и врлетма густимъ,
 „Са звѣрови другую у гори,
 „Сносе стужу и гладую смртно.
 „Фанатизмомъ властолюб'я свога,
 „Заслепѣни наслѣдницы Вука,
 „Издадоше отечество свое,
 „Душманину рода христїанска,
 „Славу, Бѣге, разорише Србства.
 „Разграбише сву народню Хазну,
 „Предадоше све топове Туркомъ,
 „Съ топовима предаше Цебану,
 „Да се немож' Србски Народъ нигда,
 „Више бранит' одъ душмана свои.
 „Десетакъ ће узимати Турцы,
 „Одъ Србина ко одъ своје Раје,
 „Бумрукане веѣь су заузели,
 „Шестъ Наия скороће с' предати,
 „Туркомъ натрагъ а на штету Србма.“
 Кадъ се тужна изядала Вила,

Просу сузе стаде цвилит' горко,
 Стаде клети душманине Србске,
 Силеце злобне Вучићевце,
 На је њима 'вако говорила:
 „Издаице издала васъ срећа,
 „Дѣцу вашу негріяло Сунце,
 „Црна земля непримила у се,
 „Потомство васъ проклињало вѣчно,
 „Ко што куне Бранковића Вука,
 „Вучићевцы вукла вамъ се црева,
 „По Камену и глогову трню,
 „Куће вамъ се затвориле коцемъ,
 „Стада ваша пождерали Вуцы,
 „А жене вамъ заробили Турцы,
 „Вы убисте млађана Уроша,
 „Послѣднѣга Неманића Цара,
 „Вы убисте и Цара Лазара,
 „На Косову нѣга издадoste,
 „И сво србско разористе Царство,
 „Вы изгнасте и Милоша Княза,
 „Кои вамъ је тешки ярамъ робства,
 „Съ врата скинуо и слободу дао,
 „Укинуо леле и яуке,
 „Майцы својой и потомству србскомъ,
 „Вы прогнасте Княза Михаила,
 „Поносъ рода срећу отечества,
 „Коя васъ в обасяла была,
 „Кано ярко у пролеће сунце,
 „Послѣ стуже и велике зиме,
 „Вы продасте наше отечество,

„Душманима одъ Искони Србскимъ,
 „Превратисте Стрмоглавъ Србію,
 „А да само преотмете владу,
 „И чинити мож'те беззаконства,
 „Ето узрокъ досадашњи буна!
 „Кое сте Вы уставовцы лажни,
 „Више пута у земљи дизали,
 „А на користь себичности ваше,
 „Бѣдни Народъ на зло навраћали. 14.)
 „Пре устава подъ Милошемъ Князомъ.
 „Цѣль в вашегъ намѣреня была,
 „И за тимъ сте настаяли живо,
 „Да Србію подѣлите цѣлу,
 „Међу собомъ на дѣлове равне,
 „Па да буду свуда Спахилуцы,
 „Вы спахіе Народъ ваща Рая,
 „Да глобите сиротиню Србску,
 „Утробнице да іой изчупате,
 „Сршъ Народа истрошите посве,
 „А мешине напуните ваше,
 „Сребромъ влатомъ и кравимъ зноемъ,

---

14) Буна Абдулина и Добриичева, буна Ђакова, буна Чарапићева, буна Симићева. буна Ресавчева, буна Петронијевићева, буна Вучићева, у свима овимъ бунама были су участници и главне Коловође Милосавъ Здравковићъ иначе Ресавацъ, Аврамъ Петронијевићъ, Стояцъ Симићъ, Гаращани, Вучићъ и прочи: кои за добити Спаилуке у Срби Народъ су противъ Княза Милоша на бунтъ подизали.

„Свое браће своји Сограђана,
 „Насилія да чините свака,
 „Ко што су вамъ и очеви Турцы. —
 „Вы надъ собомъ да немате никогъ,
 „Нити Бога, нити Царя свога,
 „Нит' законногъ Княза нит' Судіе
 „Свакъ' за себе да буде Дахія,
 „У свомъ кругу у свомъ Спахилуку.
 „Па кадъ вамъ в Избавитель србски 15.)
 „Съ постоянствомъ карактера свога,
 „И отважнимъ мужественнымъ Духомъ,
 „Едночь реко да већ' быти несме,
 „У Србиі Спахилука нигда,
 „Да је Народъ кровь проливо свою,
 „За слободу завичая свога,
 „Свогъ Иманя и свое Личности,
 „Да свакъ Србинъ има пуно право
 „Уживати еднаку слободу.
 „Онда сте вы омрзли на Нѣга,
 „Замке плели буне подизали,
 „Да Милоша сломіете чврста,
 „Ол' да главе дођете му како,
 „Па да желю испуните вашу.
 „Сва презрѣвши веля добротворства,
 „Све заслуге раннамъ увѣнчане,
 „Што задоби юначки у бою,
 „Докъ је робства раскинуо ланце,
 „Вы сте Нѣга прогнали изъ землѣ;
 „И садъ су вамъ Турцы обећали,

15.) Князь Милошъ.

„У Стамболу кадъ сте были | Граду
 „Дати важне свуда Спахилуке,
 „У Србији гди годъ кои хоће
 „Само и вы обећано, Туркомъ,
 „Све да дате и све испуните.
 „Ал' всть! — — — — —
 „Ко ће мачку садъ свезати звонце,
 „Ткол' Народу споменути о томъ,
 „А остати съ главомъ на раменма — ?
 „То л' је честность то л' отечестволюбје?
 „Вы л' Сынови Отчества прави — ?
 „Вы сте лажни Устав'бранители,
 „Потурице а не прави Срби,
 „Божія васъ постигнула Правда.
 „Нерод'ла вамъ у полю пшеница,
 „Нит' у гори винова лозица,
 „Одъ немила были с' до недрага,
 „Нит' видели лица божіјега,
 „На страшноме суду Христовоме.
 „Съме вамъ се затрло у роду,
 „Неимали рода нит' порода,
 „Нити станка нит' више постанка,
 „Нити крова нит' покрова свога,
 „Нити среће нит' напредка игда!!!
 Геніи србства видећъ позориште,
 Ахъ ужасно на полю Врачару;
 Видећ' пропасть своје постойбине,
 У црно се замото одъло,
 И къ сѣверу поспѣшио хладномъ,
 „Но вама! кадъ се натрагъ врати,

„И съ небеса громови загрми,
 „Па кадъ ваша беззакона дѣла,
 „Онъ постави на мѣрило правде,
 „Тѣсна ће вамъ сва Азія быти;
 „Нит' Африка нит' Европа може,
 „Сакрити васъ одъ Божія гнѣва,
 „Ни рогонъ избавити пакла,
 „Ерѣ су ваша насилія црна,
 „Додіяла цѣломъ човечеству.
 „А вы Срби и поштена браћо,
 „Койсте Князу Михаилу были,
 „Вазда вѣрни и остали сада,
 „Кудъ ходили среће наодили,
 „Здрављица се добра наносили,
 „Рађала вамъ у полю пшеница,
 „И у гори винова лозица,
 „Здрави породъ рађале вамъ любе,
 „Стада ваша свуд нека се плоде,
 „Кано мрави у свомъ мравиняку.
 „Одъ сынова видели унуке,
 „Одъ унука срећне праунуке,
 „Потомство вамъ благослове слао,
 „Докле траје србскога колена,
 „Докле траје Сунца и мѣсеца.!!!“
 Весели се Србадіо драга,
 Богъ ће твога скоро скрушит' врага,
 Скоро ће те обасяти сунце,
 Кое гріе а нигда незгара,
 Скоро срећа повратити твоя.
 Веселисе и попѣвай сладко,

Нек' се ори пѣсма по Србији,
Нежъ прелази одъ уста до уста,
Да се храбре Србски Соколови,
Да се храбре и надаю Добру.
Докъ се Гора заодене листомъ,
И Славуюкъ запѣва у гори,
Зажаре се Поля и Долови,
Зелениломъ и Бехаромъ свакимъ 16.)
Ето къ вама огріяногъ Сунца!!!

(Продуженіе слѣдующаго.)

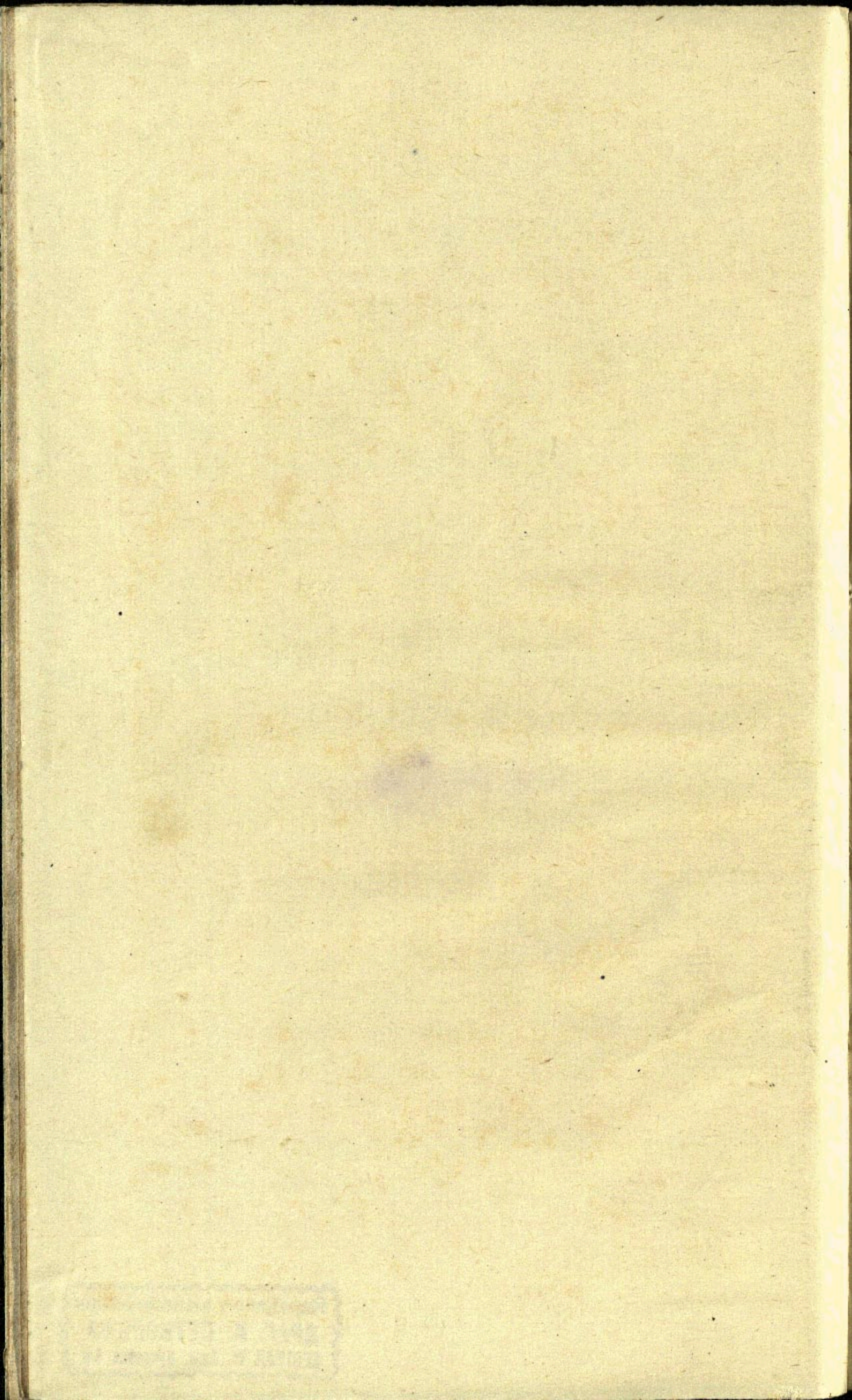

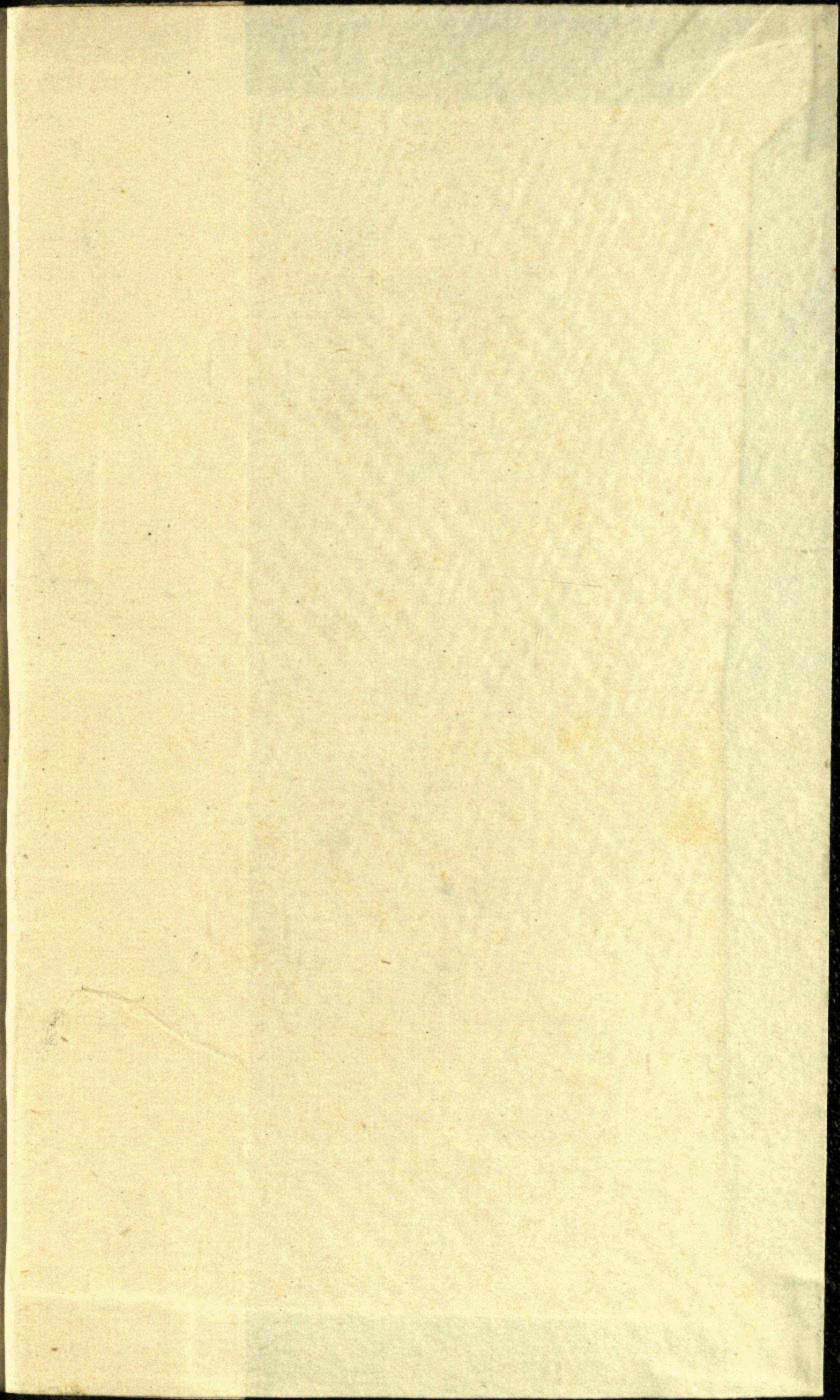
16.) Разнимъ цвѣтемъ.

The first of these is the
 fact that the population
 of the country has
 increased very rapidly
 since the year 1800.
 This is due to a
 number of causes,
 the most important of
 which are the
 discovery of gold
 and silver, and the
 opening of the
 great western
 trade routes.

THE HISTORY OF CALIFORNIA

Израђено у књиговезници
ДРАГ. М. ПЕТКОВИЋА
БЕОГРАД VI. Адм. Вуковића 88

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Р19СрII 1076/1.1